மஹாதேவ தேசாய்

பதிப்பாசிரியர் : பி. ஸ்ரீ

மஹாதேவ தேசாய்

[நினைவு மாலை]

வர்தா ஹிந்தி வெளியீட்டின் தமிழ்

மொழி பெயர்ப்பு
ஹரிஹர சர்மா

UNIVERSITY EXTENSION
LIBRARY, MADURAI

Univ. Grants Commission.
பிரசுரம் :
மதராஸ் ப்ரிமியர் கம்பெனி
முழு விற்பனை உரிமை :
தமிழ்நாடு வெளியீடு
33, பிராட்வே, சென்னை

முதற்பதிப்பு : நவம்பர் 1946

விலை ரூ. 2/-

1407
1407
031:6w
H6

[பதிப்புரிமை.

Printed at Thompson & Co. Ltd (Minerva Press)
33, Broadway, Madras. (P. I. C. No. Ms. 15)
Published by Madras Premier Co.,
3, Perianna Maistri Street, Madras. (P. I. C. No. Ms. 39-a)

முன்னுரை

சென்ற வருஷம் ஜூலை மாதத்தில் என் குஜராத்தி நண்பர் ஸ்ரீ வஜுபாயி ஷா மகாதேவ தேசாயின் ஜீவிய சரித்திரம் எழுதி வெளியிட்டு, தமிழில் மொழி பெயர்க்கும்படி எனக்கு ஒரு பிரதி அனுப்பியிருந்தார். அப்பொழுது நான் சென்னையில் இருந்து வந்தேன். புத்தகம் நன்கு எழுதப் பட்டிருந்தாலும், அதை முழுதும் மொழிபெயர்க்காமல் சுருக்கமாய் எழுதினால் போது மெனக்கருதினேன். ஆனால் வேலை மிகுதியால் அதைச் செய்ய முடியாமற் போயிற்று. சென்னையிலிருந்து இங்கு வந்த பிறகும் தேக நிலை அநுகூலமாயில்லை. பின்னர் என் நண்பர் ஸ்ரீ பிரபுதயாள் வித்தியார்த்தியுடன் இது விஷயமாகப் பேச நேர்ந்தது. அப்பொழுது சுருக்கமாய் மஹாதேவ தேசாயின் வாழ்க்கை விவரத்தையும் அவர் நண்பர்களுடைய நினைவுகளையும் வெளியிடுவதே நலமென நிச்சயித்தோம். அவ்வாறே ஹிந்தியில் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. இது அதன் தமிழ் - இவை இரண்டும் ஏக காலத்தில் வெளியாகின்றன. இதைத் தமிழாக்குவதில் உதவிய ஸ்ரீ க. ம. சிவராம சர்மாவுக்கு என் நன்றி உரித்தாகும்.

சேவா கிராமம்
வர்தா,
7—11—1946.

ஹரிஹர சர்மா.

இப்புத்தகத்தில் கட்டுரைகள் எழுதிய பெரியார்களுடைய விவரம் :—

கிசோரிலால் கனசியாமதாஸ் மஷ்ருவாலா

விதர்ப மாகாணத்தைச் சேர்ந்த அகோலாவில் பிறந்தவர். சிறிது காலம் வக்கீல் தொழில் நடத்தி சபர்மதி ராஷ்டிரீய சாலையில் உபாத்தியாயராஞர். காந்தீயக் கொள்கைகளைச் சரிவர அறிந்து கையாண்டவர்களில் முதன்மையானவர் என்ற பெயர் பெற்றவர். கூர்ஜர வித்யாபீடத்தில் மகாமாத்திரராக (Registrar of the Gujarat National University) இருந்தவர். காந்தீயக் கொள்கைகளை யொட்டிப் பல நூல்கள் இயற்றி இருக்கிறார். அவைகளுள் 'காந்தீய நவநீதம்' என்பது ஏற்கெனவே 'தமிழ்நாடு வெளியீடா'க வெளி வந்திருக்கிறது. தற்சமயம் சேவா கிராமத்தில் இருந்து வருகிறார். இவர் காந்தி சேவா சங்கத்தின் தலைவராயிருந்து வந்தார். தேக நிலையின் காரணமாக அதினின்று விலகி, நூல் ஆராய்ச்சியிலும், எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

காகா காலேல்கர்

இவர் கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த பெல்காம் வாசி. வக்கீல் பரீக்ஷைக்குப் போகுமுன்னரே கர்நாடகத் தலைவர் ஸ்ரீ கங்காதர ராவ் தேஷ்பாண்டேயும் லோகமான்ய திலகரும் நடத்தி வந்த "ராஷ்டிர மத்" என்ற தினசரிப் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராஞர். பிறகு பரோடாவில் வெகு சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்த கங்களுத பாரதீய ஸர்வ வித்தியாலயத்தின் தலைமை உபாத்தியாயராஞர். தில்லி தர்பார் சமயத்தில் அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறையின் பயனாக இது மூடப்பட்டது. இவர் ஹிமாலயப்பிரயாணம் செய்த பிறகு பரோடா வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த கோஷ்டியாருடன் (ஸ்ரீ ஹரிஹர சர்மா, ஸ்ரீ விட்டல் லக்ஷ்மண பட்கே) சபர்மதிக்குமுன், கோசரப்பு என்ற கிராமத்தில் சத்தியாக்ரஹ ஆச்ரமத்திற்குக் காந்தியடிகளிடம் வந்தார். குஜராத்தியிலும்

மஹாராஷ்டிரத்திலும் பல அரிய நூல்கள் இயற்றி இருக்கிறார். ஹிந்தி—ஹிந்துஸ்தானி பிரசாரத்தில் இவர் ஆற்றியுள்ள தொண்டு தமிழ் நாட்டாருக்கு நன்கு தெரியும். இப்பிரசாரத்தை யொட்டி இவர் பலமுறை தென்னாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். வடமொழியில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவர்.

சியாராம் சரண் குப்தா

ஹிந்தி தேசீயக் கவி மைதிலீ சரண் குப்தாவின் தம்பி. இவரும் பல காவியங்களும் வசன நூல்களும் இயற்றியிருக்கிறார். புகழ்பெற்ற ஜான்ஸி நகருக்கருகிலுள்ள சிரக்கிராமத்தில் வசிக்கிறார்.

கனசியாமதாஸ் பிர்லா

இவர் புகழ்பெற்ற கோடீசுவரர் என்பது உலகறிந்த விஷயம். ஹிந்தியில் சிறந்த எழுத்தாளர். 'பொருளாதாரம்' பற்றிய நூல்களும், காந்தி அடிகளைப் பற்றிய நூல்களும், ஜம்னாலால் பஜாஜின் சரித்திரமும் இயற்றியுள்ளார். காந்தீய இயக்கத்திற்கு மிகுந்த பொருளுதவி செய்திருக்கிறார். கோடீசுவரராயிருந்தும் எளிய வாழ்க்கை நடத்துகிறார். இவர் எழுதியுள்ள 'நானறிந்த காந்தி', 'கடல் கடந்த காந்தி' என்ற நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன.

பண்டித சுந்தர்லால்

'கர்மயோகி' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர். 1915 க்கு முன் மாணவராயிருக்கும் பொழுதே அரசியல் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர். நல்ல பேச்சுத்திறமை பெற்றவர். மூகம்மதிய மதத்தின் சிறப்புக்களை நன்கு ஆராய்ந்து சில நூல்கள் இயற்றியிருக்கிறார். 'இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி' என்ற ஓர் அரிய நூல் இயற்றியிருக்கிறார். இவர் வசிப்பது அலஹாபாதில். ஹிந்தி பிரசார இயக்க சம்பந்தமாக பன்முறை சென்னைக்கு

வந்து உதவி புரிந்திருக்கிறார். இவருடைய ஹிந்துஸ்தானி நடையை காந்தியடிகள் ஹிந்தி-உருது கலந்த சிறந்த நடை யென்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

காசிநாத திரிவேதி

மாளவ நாட்டைச் சேர்ந்தவர். பரம்பரையாக இந்தூர் சமஸ்தானத்தில் வசிப்பவர். சபர்மதி ஆச்ரமத்தில் வந்து காந்தி அடிகளைச் சேர்ந்தார். வர்தாவில் மஹிளா ஆச்ரமத்திலும் புதிய கல்விச் சங்கத்திலும் தொண்டு புரிந்து, தற்சமயம் நவஜீவன் காரியாலயத்தில் வேலை பார்த்து வருகிறார். குஜராத்தி, மஹா ராஷ்டிரம், ஹிந்தி ஆகியவைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர். மொழி பெயர்ப்பதில் நிபுணர். இந்த மூன்று பாஷைகளிலும் பல நூல் கள் இயற்றியும் மொழிபெயர்த்துமிருக்கிறார்.

பிரபாகர் மாச்வே

மஹாராஷ்டிரர். குவாலியர் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த உஜ்ஜயினியில் பிறந்தவர். எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். இப்பொழுது உஜ்ஜயினியில் மாதவ கல்லூரியில் பேராசிரியரா யிருக்கிறார். ஹிந்தியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

சீதாராம் ஸேக்ஸரியா

கல்கத்தாவில் வசிக்கும் பிரபல மார்வாடி வியாபாரி. சிறந்த தேச பக்தர். ஹிந்தி பிரசார இயக்கத்தில் பற்றுள்ளவர். புகழ்பெற்ற "நோபல் பரிசு" போலவே, ஹிந்தியில் சிறந்த நூல்கள் இயற்றுபவர்களுக்கு வருஷா வருஷம் பரிசு அளிப்ப தற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இதில் 500 ரூபாய், ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் மிகச் சிறந்த பெண் எழுத்தாளருக்கு அளிக்கப் படுகிறது.

வியோகி ஹரி

ஹரிபிரசாத த்விவேதி என்ற பூர்வாச்ரமப் பெயர் கொண்ட இவர் வாலிபத்திலேயே துறவு பூண்டார். இவர் ரேவா ராஜ்யத்

தைச் சேர்ந்தவர். ஹிந்திப்புலவர். முதன் முதலாக ஹிந்தி கற்க பிரயாகைக்குச் சென்ற தென்னாட்டு இளைஞர்களுக்குப் பழைய ஹிந்தி இலக்கியத்தின் சிறப்பை விளக்கியவர். இவர் ஹிந்திக் கவி சூர்தாசரைப்பற்றி சிறந்த நூல் ஒன்று இயற்றியிருக்கிறார். வருஷா வருஷம் சிறந்த ஹிந்தி நூலாசிரியருக்கு அளிக்கப் பட்டுவரும் 1200 ரூபாய் மதிப்புள்ள "மங்களா பிரசாத் பரிசு" பெற்றவர். 'ஹிந்தி ஹரிஜன்' பத்திரிகை ஆசிரியராயிருந்தவர். இப்பொழுது தில்லியில் 'ஹரிஜன் நிவாஸி'ல் தொண்டு புரிந்து வருகிறார்.

பிரபுதயாள் வித்தியார்த்தி

இளைஞர். மஹாதேவ தேசாயுடனே வசித்து அவரைப் போலவே வாழ விருப்பங்கொண்டவர். இவரைக் குறித்த அதிக விவரங்களை நாம் வெளியிடப்போகும் 'சேவாகிராமம்' என்ற புத்தகத்தில் காண்லாம்.

பியாரேலால்

பஞ்சாபைச் சேர்ந்தவர். எம். ஏ. பரீக்ஷையில் தேறி, 1920-ல் காந்தி அடிகளைச் சேர்ந்தார். மஹாதேவ தேசாயுடன் 'ஹரிஜன்' உதவி ஆசிரியராயிருந்தார். மஹாதேவ தேசாய்க்குப் பிறகு காந்தி அடிகளின் காரியதரிசியாகவும் 'ஹரிஜன்' ஆசிரியராகவும் இருக்கிறார். டாக்டர் சுசீலா நையாரின் சகோதரர். 'பூனா உபவாசம்' (Epic Fast) என்ற ஆங்கில நூல் இயற்றியவர்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
தேசாயின் தொண்டு (கி. க. மஷ்ரூவாலா) ...	9
தேசாயின் இலக்கிய வாழ்க்கை (காகா கலேல்கர்) ...	15
தேசாயின் கனிந்த உள்ளம் (சியாராம் சரண் குப்தா) ...	19
தேசாயின் சில புனித நினைவுகள் (கனசியாமதாஸ் பிர்லா) ...	30
மஹாதேவ தேசாய் (பண்டித சுந்தர்லால்) ...	41
காந்தியடிகளின் மஹாதேவ் (காசிநாத த்ரிவேதி) ...	43
தத்துவ ஞானி, தேசாய் (ப்ரபாகர் மாச்வே) ...	59
காந்தியடிகளின் பழைய தோழர் (சீதாராம் சேக்சரியா) ...	67
தேசாயின் சில நினைவுகள் (வியோகி ஹரி) ...	72
காலஞ்சென்ற மஹாதேவ தேசாய் (பிரபு தயாள் வித்தியார்த்தி) ...	77
அவர் இருக்கிறார் ! (சரோஜினி நாயுடு) ...	100
கடைசிக் காலம் (பியாரேலால்) ...	104

UNIVERSITY EXTENSION LIBRARY
MADURAI

மஹாதேவ தேசாய்

நினைவு மாலை

தேசாயின் தொண்டு

(ஸ்ரீ கி. க. மஷ்ரூவாலா)

1946-ம் வருஷத்திய ஜனவரி மாதத்து "விசுவ வாணி" என்ற பத்திரிகையில் ஸ்ரீ எஸ். வம்சிநாத ஐயருடைய "ஹனுமான் சரித்திரம்" என்ற ஒரு கட்டுரை வெளியாகி இருக்கிறது. அதில் வால்மீகி ராமாயணத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:

"ஹனுமார் பேசுவதிலிருந்து அவர் சிறந்த வித்வான் என்றும் இலக்கணப் புலவர் என்றும் தெளிவாகிறதென்று இராமர் கூறுகிறார். இவ்வளவு நேரம் பேசியும் அவருடைய பேச்சில் ஒரு குற்றமோ குறையோ காண முடியவில்லை. பேசும் பொழுது அவருடைய கை இப்படியும் அப்படியும் ஆடவில்லை. அவருடைய முகமும் மாறுபடவில்லை. அவர் ஒரே மத்யம ஸ்வரத்தில் இனிய குரலில் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய மொழி சிறந்ததாயும் இலக்கியமாயும் இருந்தது. அவருடைய பேச்சு ஒரு கணமேனும் தடைப் படவில்லை. எண்ணமும் சொல்லும் ஒருமிக்க மனதில் உதித்துத் தங்கு தடையின்றி எளிதில்

வெளியாயின. அவருடைய பேச்சு சுத்தமாய் இருந்தது, விஷயத்தைத் தழுவி யிருந்தது. பேசும் முறையில் ஒரு குற்றமும் இல்லை. அவருடைய வாதங்கள் கண்டிக்க முடியாதவை. அவர் சுற்றி வளைத்து வீண் பேச்சுப் பேசவில்லை, பயனற்ற ஒரு சொல்லும் சொல்ல வில்லை. இரண்டு அர்த்தத்தை யளிக்கும் சொற்களை யும் பேசவில்லை. அவருடைய சொற்கள் எடை போட்டுப் பேசியவையாய் இருந்தன. பேச்சில் ஒரு இனிமை இருந்தது. கேட்போர் அவருடைய எந்தப் பேச்சையும் எதிர்க்க முடியாது.''

இந்த வர்ணனை மஹாதேவ தேசாய் விஷயத்திலும் முற்றிலும் பொருந்தும். ஹனுமான் ஒரு சிறந்த தொண்டர் வடிவத்தில் நம் மனதில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டிருக்கிறார். அவர் பற்பல விதங்களில் இராமருக்குத் தொண்டு புரிந்தார்; இராமரைத் தோள் மீது ஏற்றிச் சென்றார்; இராமருடைய வேவுகாரராகவும் நம்பிக்கையான தூதராகவும் இருந்தார். அரசியல் விஷயங்களில் நல்ல புத்திமதி கூறுபவராகவும் வக்கீலாகவும் இருந்தார். ஆபத்துக்காலத்தில் அவர் பெரிய துன்பத்தையும் அலட்சியமாகக் கருதினார். அவர் இராமருடைய படைத் தலைவராகவும் மந்திரியாகவும் இருந்தார். ஊக்கத்துடனும், சுறுசுறுப்பாயும் வேலை செய்வதில் அவர் குரங்காய் விளங்கினார். அமைதியுடனும் பெருந்தன்மையுடனும் பணி புரிவதில், படித்து முதிர்ந்த பிராம்மணராக விளங்கினார். அவர் பிரம்மசரியத்தைச் சிறிதும் வழுவாது அனுஷ்டித்துவந்தார்.

சிறந்த சேவக ரூபத்தில் காணப்படும் மற்றொருவர் உத்தவர். இராமபிரான் ஹனுமாரைக் குறித்து

எம் மொழிகளை உரைத்தாரோ, சற்றேறக் குறைய அம் மொழிகளையே கண்ணபிரான் உத்தவரைக் குறித்துக் கூறியுள்ளார். ஆனால் ஹனுமாருடைய சித்திரம் நம்முன் ஒரு அமானுஷ வடிவாகவும், ஒரு சமயம் தேவ வடிவமாகவும், மற்றொரு சமயம் வானர வடிவாகவும்—வருகிறது. ஆகையால் ஹனுமாருடைய சித்திரம் உத்தவருடைய சித்திரத்தைக் காட்டிலும் நுட்பமாயிருந்தாலும் அதில் ஒரு மேன்மை தோன்றுகிறது. உத்தவருடையதோ தெளிவாயிருந்த பொழுதிலும் அவ்வளவு விசித்திரமானதாக விளங்கவில்லை.

மஹாதேவ தேசாய் நம் கண்முன் விளங்கியவர். அவர் வாயு புத்திரராகிய தேவரும் அல்லர்; அஞ்சனையின் மகனை வானரமும் அல்லர். பயங்கரமான கர்ஜனையர்ல் ராக்ஷஸர்களை நடுநடுங்கச் செய்யும் தோற்றத்தில் நாம் அவரைக் கண்டதேயில்லை. உத்தவர் கிருஷ்ணருடைய இனத்தையே சேர்ந்த ஒரு சகோதரர். அதேவிதமாக மஹாதேவ தேசாயும் நம்மைச்சேர்ந்தவர், நம் சகோதரர். உண்டி, உடை, நடை, நகை, பேச்சு யாவும் நம்முடையதும் அவருடையதும் ஒரேவிதமானவையே. இப்படியிருந்தும் மஹாதேவ தேசாயிடத்தில் இருந்த ஒரு விசேஷ குணமானது அவரை நம்மைக் காட்டிலும் மிகவும் உன்னதமானதோர் நிலையில் அமர்த்தி ஹனுமாருக்கும் உத்தவருக்கும் சமமான ஓர் வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறது. நாம்—நாம் என்பானேன்? நான் அந் நிலையை அடைய முடியாது.

இராமாயணங்கள் பல. ஒவ்வொரு இராமாயணத்திலும் ஹனுமார் ஒவ்வொரு விதமாகச் சித்திரிக்கப்பட்

டிருக்கிறார். ஆனால் இரண்டு விஷயங்கள் மட்டும் இவ்வளவுத்திலும் காணப்படும். எல்லோரும் அவரை சேவகன் என்றே கூறியிருக்கிறார்கள். சகோதரனென்றே, மகானென்றே, தலைவனென்றே, எஜமானனென்றே ஒருவரும் கூறவில்லை. மற்றொரு விஷயம். அவருடைய உடல் அழகியதென்று ஒருவரும் சொல்லவில்லை; குரங்கு வடிவத்திலும், கொரில்லா என்ற காட்டு மனிதனைக் காட்டிலும் பயங்கரமான வடிவத்திலும் சித்திரித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய கால்களுடையவும் புயங்களுடையவும் பருத்த தசைகளைக் கண்டு நாம் பெருமை கொள்ளலாம். ஆனால் அவருடைய முகம், மூக்கு, பற்கள் ஆகியவைகளைக் கண்டு மயங்க முடியாது.

கவிஞர்கள் உத்தவரைச் சற்றேறக்குறைய கிருஷ்ண பரமாத்மாவைப் போன்றவரே எனக் கூறியிருப்பதாக நினைக்கிறேன்.

மஹாதேவ தேசாய் அழகியவர்களின் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். காண்போரின் மனதைக் கவரும் அவருடைய முகத்திற்கும், அவருடைய ஸ்வபாவத்திற்கும், தொண்டு புரியும் தன்மைக்கும் ஓர் சம்பந்தம் இருந்து வந்தது. சுமார் ஆறடி உயரம், மிகவும் பருத்தும் மிகவும் மெலிந்தும் இல்லாத நடுத்தர மேனி, சிவந்த நிறம், ஒளியுள்ள கண்கள், மூக்கு, நெற்றி ஆகியவைகள். இந்த இலட்சணங்கள் ஹனுமார் விஷயத்தில் பொருந்தா.

அவருடைய குரலில் ஓர் இனிமை உண்டு. அது கோபத்திலோ வேறு காரணத்தினாலோ கத்திப்பேசும் பொழுதும் அகலாது. அன்புடனும் அமைதியுடனும் பேசும்பொழுது நன்கு விளங்கும்.

சிறந்த புலவராகவும், கவியாகவும், பாடகராகவும், கலைஞராகவும் இருந்துகொண்டு ஒருவர் தன்னுடைய எஜமானருக்கு மட்டுமல்லாமல் நண்பர்களுக்கும், மனைவிக்கும் வேலையாட்களுக்கும்கூட தோட்டியாகவும், 'நர்ஸா'கவும், வண்ணானாகவும் சமையற்காரனாகவும், எழுதியதைப் பார்த்துத் திருத்தி எழுதும் குமாஸ்தாவாகவும், எழுதியதில் இருக்கும் குற்றங்களைத் திருத்திக் கொடுக்கும் ஆசிரியனாகவும், அன்பருடைய மனப் போக்கை அறிந்து அம்மனதில் உதிக்கும் எண்ணங்களை எழுதி வைக்கும் மந்திரியாகவும், அவர்களுக்கு அன்னிய இடங்களிலே நடைபெற வேண்டிய வேலைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொடுப்பதில் தூதனாகவும், அவருடைய எண்ணங்களை எல்லாவிதங்களிலும் ஆராய்ச்சி செய்தறிந்து அவற்றிற்காக வாதாடும் வக்கீலாகவும் ஒருவர் விளங்கி வந்தாரென்றால் அவர் மஹாதேவ தேசாய் ஒருவரே. இதுமட்டுமல்ல. நெருங்கிய பந்துக்களிடையே மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்த்துவைத்து முன்னிருந்த இயற்கையன்பை மீண்டும் நிலைநாட்ட முயற்சி செய்தார். மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருப்போருக்குத் தைரியமும் ஆதரவும் அளிக்கும் பந்துவாய் விளங்கினர். இவ்வளவிருந்தும் தான் பெருமையடைய வேண்டும் அல்லது பொருள் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணமே இல்லாதவர். சற்றும் மயக்கம் கொள்ளாதவர். சாதாரணமாகக் கலையை வளர்ப்பவர்களிடமும், பெருஞ்செல்வாக்குள்ளவர்களிடமும் காணப்படும் குறைகளினின்று தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்ட மஹா வீரர்.

ஸ்நேகம், பெண்களிடத்தில் அனுதாபம், சங்கீதத் திறமை, கலைகளில் ஆர்வம், இளகிய மனம், இரக்கம்

அழகிய புஷ்டியுள்ள உடல் ஆகியவைகளையெல்லாம் படைத்த இவர் வாழ்க்கையில் ஆசைக் கவிழ்த்துவிடக் கூடிய பல சந்தர்ப்பங்கள் வந்தன. சாதாரணமாகப் பெண்கள் தாமாக முன்னேறித் தாக்குவதில்லை. ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் வாழ்க்கையிலே திருப்தியில்லாமையினாலோ, வருத்தத்தினாலோ அன்னியர்கள் வசத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டோ அவர்கள் திறமைபெற்ற புருஷர்களைத் தாமாக முன்னேறித் தாக்குகின்றனர் போலும்! இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் மஹாதேவ தேசாயின் வாழ்க்கையிலும் இரண்டு மூன்று தடவை வந்ததுண்டு. அவர் ஹனுமாரைப்போல் நைஷ்டிகப் பிரம்மசாரி அல்ல. ஆனால் அவருடைய மனஉறுதி எவ்விதத்திலும் ஹனுமாருடையதைக் காட்டிலும் குறைந்ததில்லை. அம்மனஉறுதி தனது எஜமானிடம் மட்டுமல்லாமல் மனைவியிடத்திலும் ஓங்கி யிருந்தது. இந்த உறுதியே அவரைப் பலமுறை காப்பாற்றியது. இதுவே பல பெண்களைத் தவறான வழியினின்று விலக்கி நேர் வழியே செலுத்துவதில் அவருக் குதவி புரிந்தது. இவ்வுறுதியே அவருடைய நடத்தையையும் காப்பாற்றியது. ஹனுமாரைப் போல் நைஷ்டிக பிரம்மசாரியாய் இருக்கமுடியவில்லை; ஆனால் அன்னிய ஸ்திரீகளின் மோஹத்தில் சற்றும் சிக்காமல் நிற்கும் பாக்கியம் அவருக்குக் கிடைத்தது. இந்நிலையை அடைவதில் அவருக்கேற்பட்ட துன்பங்களும், மனவருத்தங்களும், பரிதாபகரமான நிலைமைகளும் பல. ஆனால் இவைகளெல்லாம் அவருடைய இயற்கையான அடக்கத்தையே வெளிப்படுத்தின. இவ்விதமாகச் சேவைத் துறையிலே தூய முறைகளை நம் கண்முன் இட்டு நமக்கு ஓர் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கினர் மஹாதேவ தேசாய்.

தேசாயின் இலக்கிய வாழ்க்கை

(காகா காலேல்கர்)

மகாதேவ தேசாயைப்பற்றி எவ்வளவோ எழுதலாம். ஆனால் அவர் காந்தி அடிகளை அடைந்த நாள் முதல் ஆகாகான் மாளிகைச் சிறையில் மாண்டு காந்தி அடிகளின் கையினால் அக்கினி சம்ஸ்காரம் பெற்றதுவரை அவர் எழுதிவைத்த அனைத்தும் என்று வெளியாகுமோ அன்றே மகாதேவ தேசாயின் காரியங்களின் விரிவும் அவருடைய பெருமையும் பல துறைகளில் அவர் பெற்றிருந்த திறமையும் உலகம் ஓரளவு உணரமுடியும். அவர் எழுதி வெளியிட்ட வியாசங்களே பல. ஆனால் வெளியாகாத வியாசங்கள் வெளியானவைகளைக் காட்டிலும் பல மடங்கு அதிகம். வெளியான வியாசங்களைத் திரட்டிப் புத்தக வடிவாக வெளியாக்கினால் அப்புத்தகத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் கண்ணீர் பெருக்கி நன்றி செலுத்துவார் என்பது திண்ணம்.

ஸ்ரீரவீந்திரநாத டாகூர் காலமடைந்த பிறகு அவருடைய புத்தகங்களின் உரிமையாளர் அக்கவிஞர் படித்த புத்தகங்களின் ஜாபிதா ஒன்று வெளியிட்டார். அதேவிதமாக மகாதேவ தேசாய் படித்த புத்தகங்களின் ஜாபிதா ஒன்று தயாரிக்கப்படுமாகில், அவை அளவற்றவையா யிருப்பதினாலும் பலவகைப்பட்டதா யிருப்பதாலும் புலவர்களால் போற்றப்படும் என்பது திண்ணம்.

மஹாதேவ தேசாய் ஒவ்வொரு நாளும் இரவில் தூங்குவதற்குமுன் ஏராளமாகப் படிப்பார். நாளெல்லாம் பாடுபட்டு உழைத்த பின்னர்கூடப் புதுப் புதுப் புத்தகங்கள் படிப்பதற்கு அவருடைய அறிவு தெளிவுடன் இருக்கும். படித்ததில் உபயோகமானதை யெல்லாம் உபயோகப்படுத்திக்கொள்வார்; மற்றவைகளையும் தன்னுடைய நினைவில் ஒழுங்காகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்துக்கொள்வார்.

தேசத்தின் பெரும் தலைவர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் காந்தி பக்தர்களுடனும் அவர் நடத்திய கடிதப் போக்கு வரத்து தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுமாகில் அது நம் பாரத நாட்டின் விஸ்தாரமான சரித்திரம் தயாரிக்க உதவும்.

அவருடைய முத்துப்போன்ற அழகிய எழுத்துக்கள் அவருடைய அன்பு ததும்பும் கண்களுக்கினையா யிருந்தன எனலாம். அழகிய எழுத்துக்காகவே அவருடைய கடிதங்களை ஓர் தேசிய பொக்கிஷமாகப் பாதுகாத்து வைத்தல் அவசியமாகும்.

இவைகளெல்லாம் அவர் இயற்றிய நூல்கள் சம்பந்தமானவை. இனி காந்தி அடிகளின் கட்டளையினால் அவர் செய்த பற்பல வேலைகளைக் காந்தி அடிகளோ பியாரேலாலோ தான் வர்ணிக்க முடியும். காந்தி அடிகளின் நம்பிக்கையான தூதராகி அவர் செய்த பற்பல சமாதான முயற்சிகளின் சரித்திரத்தை யார் எழுதமுடியும்?

மஹாதேவ தேசாயினுடைய இல்வாழ்க்கையின் விவரங்களை அவருடைய மனைவியும் ஏகபுத்திரனும்தான்

கூறமுடியும்; அவ்வாறு கூறுவது அவருடைய கடமையாகும். அது இந்திய முன்னேற்றத்திற்கு அவர்கள் செலுத்தவேண்டிய கடனுகும். அவருடன் ஆச்ரமத்தில் வசித்து வந்தவர்களும் தம்தம் நினைவுகளை எடுத்துரைக்கலாம்.

ஒரு நாள் நாங்கள் இருவரும் சாப்பிட்டு விட்டு உட்கார்ந்திருந்தோம். இந்தியாவில் அளிக்கப்படும் பூகோளக் கல்வியைப் பற்றிச் சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினேம். "ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் ஜனங்கள் அவ்விடத்திய சீதோஷ்ண நிலை, வாழ்க்கை முறையின் விசேஷங்கள், மலை—ஆறு—ஏரிகள், ஜனங்களின் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவைகளை யெல்லாம் நன்கு விளக்கும் நூல்கள் நமக்கு வேண்டும்" என்று நான் கூறினேன். இதைக் கேட்டு மஹாதேவ தேசாய் மிகவும் ஊக்கத்துடன், "சரி, இதை உன் கட்டளையெனக் கருதி நான் கட்டாயம் செய்கிறேன். காந்தியடிகளுடன் பன்முறை பாரத நாட்டைச் சுற்றிவந்திருக்கிறேன். எனவே நான் விஸ்தாரமாக எழுதக்கூடும். நான் எழுதிய பிறகு இருக்கும் குறைகளை நீ பூர்த்தி செய்" என்றார்.

இந்த வேலையை எந்தவிதமாகத் தொடங்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் பேசி முடித்துக்கொண்டோம். ஆனால் எழுதவேண்டும் என்ற நினைவு நினைவாகவே இருந்து விட்டது! அவருக்கும் எழுதச் சமயம் கிடைக்கவில்லை, எனக்கும் அவரை நச்சரித்து இந்த வேலையை வாங்க முடியவில்லை.

மஹாதேவ தேசாயினுடைய முகத்தைப் பார்த்தவுடனே அவரிடத்திலிருந்த நற்குணங்கள் புலப்படும்.

அவருடைய எழுத்துநடையும் இதேவிதமாக உட்கருத்தைப் புலப்படுத்தும் திறமை பெற்றிருந்தது.

அவரிடத்தில் காந்தி பக்தி. சுயராஜ்ய பக்தி, தேச பக்தி என்ற மூன்றும் ஒன்றியிருந்தன. அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களுக்கு இம்மூன்றிலும் வித்தியாசமே காணப்படவில்லை.

மஹாதேவ தேசாயைப்பற்றி எழுதத் தொடங்கினால் அதற்கோர் முடிவே இராது. ஆகையால், நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துரைத்தபுடன் திருப்தியுறுகிறேன்.

தேசாயின் கனிந்த உள்ளம்

(சியாராம் சரண் குப்தா)

அந்திவேளை. இருட்டு நன்றாகப் பரவவில்லை. நான் ஸ்டேஷனைக் கடந்து பத்துப் பதினைந்து அடி சென்றதும், எதிரே ஒருவர் வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

"நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என்றார் ஒருவர்.

என்னுடன் என் தம்பி சாருசீல சரண் இருந்தான். சாமானைச் சுமந்து வர ஒரு ஆளை அமர்த்தி நாங்கள் இருவரும் கால் நடையாகச் செல்வதென நிச்சயித்திருந்தோம். கூலி முன்னே சென்றுவிட்டான். அவன் தலைமீதிருந்த பெட்டியும் படுக்கையும் அவனுடைய நடையைத் துரிதப்படுத்தின போலும்! எனவே மேற்படி கேள்விக்குச் சுருக்கமாக விடை அளித்துவிட்டு நான் விரைந்து போக நினைத்தேன். அப்பொழுது ஒருவர் என்னை நோக்கிச் சொன்னார்: "இதோ பாருங்கள், இவர்தான் மஹாதேவ தேசாய். தங்களுக்காகவே ஸ்டேஷனுக்கு வந்திருக்கிறார். இன்று ஆச்ரமத்துச் சமையலறைப் பாத்திரம் சுத்தம் செய்யும் வேலை இவருக்கு ஏற்பட்டதால் இங்கு வர ஐந்து ஆறு நிமிஷம் தாமதமாகி விட்டது."

இதைக்கேட்டு நான் அப்படியே நின்றுவிட்டேன். இவர்தானா மஹாதேவ தேசாய்! காந்தி அடிகளின் வலது கையை யொத்த இவரையா நான் கண்டும் காணுமல்

இருந்தேன்! என்னைக்காண இவர் ஸ்டேஷனுக்கு வருவாரென்று கனவிலும் நினைக்கவில்லை. நான் வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்பொழுது கொடுத்த சாதாரணத் தகவலில் நான் வந்து சேரும் சமயமும் நிச்சயமாகக் குறிப்பிடவில்லை; அவசியமில்லையென்று கருதினேன். வர்தா ஒரு புண்ணியஸ்தல மாயிற்றே, எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்று நினைத்தேன். உண்மையில் சொந்த வீடு, புண்ணியஸ்தலம் ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்குத் தானே நினைத்தபடியெல்லாம் போகலாம்? நான் இந்த வண்டியிலே வர்தா வந்து சேராமல் வழியிலேயே எங்கேயாகிலும் இறங்கியிருக்கக் கூடும். நல்ல வேளையாக அப்படி நேரவில்லை. ஒருக்கால் அப்படி நேர்ந்திருந்தால் நான் எவ்வளவு வெட்கமடைந்திருப்பேன்!

இவ்வாறு முதன் முதலாக மஹாதேவ தேசாய் தானே வந்து கண்டது என் மனதில் அழியாது பதிந்துவிட்டது. அறுபது நாழிகையும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தும் என்னைப்போன்ற சஞ்சலனுக்கும் சமயம் தருவது அவரைத் தவிர வேறு யாரால் முடியும்?

காரியத்தைக் கண்டு நாம் பயப்படக்கூடாது, காரியம் நம்மீது வெற்றிபெறக்கூடாது என்ற மர்மத்தை அவர் தன் வாழ்க்கையின் ஆதியிலேயே நன்குணர்ந்தார். இதனால்தான் அவர் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றார். ஆயுள் அவருக்கு நீண்டதாகக் கிடைக்கவில்லை; நம் தேசத்தின் இம்மன வேதனை ஒருநாளும் தீராது! ஆயுள் பிழைத்திருப்பதற்கு மட்டு மல்ல. இக் கருத்தைக்கொண்டு நோக்கில் இறந்தும் சிரஞ்ஜீவிகளுள் ஒருவராக இவரும் விளங்குவார்

என்பது திண்ணம். நூறுண்டுகள் பிழைத்திருக்கும் பிறர் என்ன சாதித்துவிடுகிறார்கள் ?

இவர் எவ்வளவு வேலை செய்துவந்தார், இவர்மீது எவ்வளவு அதிக வேலையின் பொறுப்பு இருந்து வந்தது, அதை இவர் எப்படி நிர்வகித்துவந்தார் என்பதை நான் அப்பொழுதுதான் கண்டேன். ஆச்ரம வாழ்க்கை பெரும் கட்டுப்பாடுகளுக் குட்பட்டது; வாழ்க்கை என்னும் காட்டாறு அணை போடப்பட்டுச் செய்கை என்ற பூமிக்கு உரம் அளிப்பதற்காகச் செலுத்தப்பட்டது போலும். பாடுபட்டுப் போட்ட அணையின் பயனைக் கிடைத்த நீர்த் தேக்கத்தின் ஒவ்வொரு துளியையும் வீண் செய்யாமல் பயன் படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தே ஆச்ரமத்தில் நிலவிவந்தது. இதனால்தான் அங்கு நாளின் அளவு விஸ்தார மடைகிறது. நாளின் இரு கோடிகளிலும் கட்டையை அடித்து முடிந்தவரையில் பகல் பெரிதாக்கப்படுகிறது.

காலையில் நடக்கும் ஆச்ரமத்தின் முதல் பிரார்த்தனையில் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற விருப்பம் எனக்கு உண்டாயிற்று. இதற்கு மஹாதேவ தேசாய், "அப்பொழுது இருட்டாக இருக்கும். தாங்கள் விழித்துக் கொள்ள முடியாமலிருக்கலாம். நான் எழுப்பி அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்" என்றார். எனவே அன்னியர்களை எழுப்பும் பொறுப்பும் அவர் மீது இருந்து வந்தது. அது முதல் அவருக்கு ஒன்றின் பின் ஒன்றாக இரவு பத்துமணிவரை ஏதாவதொரு வேலை இருந்துகொண்டேயிருக்கும். இதனால் அவருக்குத் தூக்கம் என்பது ஒரு சுகமல்ல, ஒரு கடமையாகவே ஆயிற்று.

பகல் வேளையில் காந்தி அடிகளின் அறையில் மஹாதேவ தேசாய் எழுதுவதையும் படிப்பதையும் பார்த்திருக்கிறேன். காந்தி அடிகள் ஒரு மெத்தையின் மீது வீற்றிருப்பார். அவருக்குப் பின்புறத்தில் சாய்ந்துகொள்ள ஒரு திண்டு இருக்கும். வலது புறமாகச் சற்று தூரத்தில் ஒரு பாயின்மீது உட்கார்ந்து மஹாதேவ தேசாய் தன் வேலையைச் செய்துவருவார். காந்தி அடிகளின் கடிதப்போக்கு வரத்து வேலை போலும். அவர் காந்தி அடிகளின் வலது கை என்பதை நிரூபிப்பதற்கே வலது புறத்தில் அமர்ந்து வந்தார் போலும்! அவரைச் சுற்றி நாலா பக்கங்களிலும் காகிதங்களும் கடிதங்களும் பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும் கிடக்கும். ஒரு முறை இதைப் படிப்பார், ஒருமுறை அதைப் படிப்பார். பிறகு எழுதத் தொடங்குவார். சில வேளையில் கையில் சில காகிதங்களை ஏந்தி ஒரு அறையிலிருந்து மற்றொரு அறைக்குச் செல்வார். இதேவிதமாக மணிக்கணக்காக நடக்கும். இதையெல்லாம் கண்டு எனக்கு அடங்கா ஆச்சரியம். ஒருவர் இவ்வளவு வேலையை எப்படிச் செய்யமுடிகிறது என்று வியப்படைவேன். இதனால் ஒரு நாள் நான் மஹாதேவ தேசாயின் முன்னிலையிலேயே காந்தி அடிகளுக்கு என் சகோதரர்* எழுதிய செய்யுளின் இவ்வடியை எடுத்துரைத்தேன்:

"ஸதய பந்து தும் விரோதி யோங்கே,
ஹிர்தய ஸ்வஜன் அதீநோங்கே"

(விரோதிகளுக்கு இரக்கமுள்ள சுற்றத்தாரைப் போல் விளங்கும் நீ சொந்த ஜனங்களுக்கும் அண்டி

* தற்காலத்திய ஹிந்தி கவிகளுள் சிறந்தவராய் விளங்கும் மைதிலீ சரண் குப்தர்.

யிருப்போருக்கும் தயவற்றவனுய் இருக்கிருய்.) இதைக் கேட்டுக் காந்தி அடிகள் கலகல வென்று நகைத்தார். இதுவே அவருடைய வேலையின் களைப்பைப் போக்கும் நகை, உடலில் துன்பங்களனைத்தையும் போக்கும் நகை!

மஹாதேவ தேசாயின் எழுத்துத் திறமையையும் நான் அறிவேன். ஏனென்ருல் அவருடைய இத்திறமை தான் அவர் என்னை அவர் பக்கத்திற்கிழுத்தது. காந்தி அடிகளின் சிறு சிறு விஷயங்களையும் பொறுக்கி எடுத்துப் பாதுகாத்துப் பெரும் பொக்கிஷமாக வளர்த்தார். எப்பொழுதும் வேலையையே தன் கடமையெனக் கருதி அலையும் இவருக்கு எழுத்துத் திறமையை வளர்க்கத் தருணம் எப்படிக் கிடைக்கிறது என்று நான் அறிய விரும்பினேன். ஒருமுறை காகா கலேல்கர் 'ஓய்வற்ற வேலை, அளவற்ற ஆராய்ச்சி இவ்விரண்டும் மஹாதேவ தேசாய் ஒருவரால்தான் முடியும்' என்று எனக்கெழுதியிருந்தார். அவருடைய இந்தத் திறமையை அறிய வேண்டுமென்ற அவா எனக்கு மிகவும் அதிகமாயிருந்தது.

இரவு தூங்குவதற்கு முன் அவர் என்னிடத்தில் சொன்னர்: "வாருங்கள் உங்கள் சகோதரர் எழுதிய 'யசோதரா' என்ற காவியத்தைப் படிப்போம். சிற்சில இடங்களில் அது எனக்குப் புரியவில்லை. உங்கள் உதவியைக் கொண்டு என் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். இதே விதமாகச் சமயம் வாய்த்தால் இதற்குப் பிறகு 'ஸாகேத்' என்ற காவியமும் படிக்கலாம்."

சரி, வந்தது ஆபத்து! இது வரையில் இருந்த என் பெருமையெல்லாம் இனி குறையத்தான் போகிறது. சந்தேகங்களைத் தீர்க்க யாரால் முடியும்? சந்தேகங்கள் தலை

யெடுக்கவே விடக்கூடாது! என் படிப்பில் நான் இந்தக் கொள்கையைத்தான் கையாண்டு வந்தேன். சந்தேக மின்றி அறிந்துகொண்ட அம்சங்களையாவது பிரமாதமாக நினைவு வைத்துக்கொண்டு விடுகிறோமா? இதனால்தான், புரியவில்லை என்றால் நான் அதை அப்படியே விட்டு விடுவது வழக்கம். இதன் பயனாக என் அறிவும் அளவுக் குட்பட்டே இருந்தது. மஹாதேவ தேசாயுடன் உட் கார்ந்து நான் இவ்விஷயத்தை நன்கு உணர்ந்தேன். என்னுடன் கூட அவர் 'யசோதரா'வில் சுமார் பாதி படித்தார். என்னைக்காட்டிலும் காவியத்தின் நுட்பங்களை அவரே நன்றாக அறிந்திருக்கிறார் என்பதை உணர்ந் தேன். ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடத்தில்தான் அவருக்குச் சந்தேகம் எழுந்திருக்கும். அதுவும் ஏதோ ஒரு சுத்த ஹிந்தி வழக்குச்சொல்லாய் இருக்கும். எனவே, நான் அவருடைய பரீட்சையினின்று தப்பித்துக் கொண்டேன். என்மீது தம்பி யென்ற அன்பு பாராட்டி வந்ததால்தான் அவருக்கு என் குற்றங்கள் காணப்படவில்லைபோலும் என்று நினைக்கலானேன். இது சகஜம்தான்.

ஒரு நாள் அவரிடத்தில் வைத்திருந்த புஸ்தகங் களில் ஒரு சிறு-கதைப் புத்தகமாவது நாவலாவது வேண்டுமெனக் கேட்க ஒரு சகோதரி (ஸ்ரீ பிரபாவதிதேவி என்று நினைவு) வந்தார். இதற்கு அவர் விடை அளித் தார்: "இன்று நான் ஊருக்குப் போகிறேன். இவைகளை என்னுடன் எடுத்துச் செல்லவேண்டும். பலநாட்க ளாகக் கதைகள் படிக்க எனக்கு அவகாசமே இல்லை. இன்று ரயிலில் அவகாசம் கிடைக்கும். ஆகையால் நீ ஒன்றையும் எடுத்துச் செல்லாதே."

அவர் யாத்திரை செய்வதோ மூன்றுவது வகுப்பு. அந்தக் கூட்டத்திலும் இடியிலும்கூட அவர் படிக்க வேண்டுமென்ற யோசனையிலேயெ இருக்கிறார்! இதனால் அவருடைய ஹிந்தியின் அளவற்ற அன்பை நன்கு அறிந்தேன். அவர் எப்பொழுதும் அதன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள விரும்பினர். இதை உத்தேசித்தே தன் அரிய நட்பை எனக்கு அளித்தார். நான் இதற்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். அவர் எழுதியிருந்த ஒரு கட்டுரையில் சென்னையில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியின் வரலாற்றைப்படித்து நான், "ஏக் பூல் கீ இச்சா" (ஒரு பூவின் அவா) என்ற பாட்டை எழுதினேன். எனக்கு நேர்முகமாக அறிமுகமில்லாமலிருந்தும் நான் அவருக்கு இந்தப் பாட்டை எழுதி அனுப்பினேன்; அதுமுதல்தான் நான் கடிதங்கள் மூலமாக அவருடைய அருகாமையிலிருந்தேன். இதனால் எனக்கு இந்தப்பாட்டு மதிப்பற்ற பெருமையுள்ளதாக விளங்குகிறது. பொது ஜனங்களும் என்னுடைய மற்றப் பாட்டுகளைக் காட்டிலும் இதையே அதிகமாக விரும்புகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

"பாபூ" என்ற காவியம் இயற்றுவதிலேயும் எனக்கு அவருடைய அன்பே பெரும் உதவியாயிருந்தது. இந்தக் காவியத்தை இயற்றி என் இலக்கிய வாழ்க்கையைப் புனிதமாக்கிக் கொண்டேன் என்ற பெரும் திருப்தி எனக்குண்டு. இதற்கு முன்னுரை எழுதுகையில் அவர் நோயாய் இருந்தார். அம் முன்னுரை முடிவுபெறுவதற்குள் அவருடைய நோய் மிகவும் அதிகரித்து ஆச்ரமத்திலிருந்தோர் எல்லோருக்கும் கவலையை உண்டாக்கிற்று. எழுதிவைத்ததை மறுமுறை

படிக்கவும் திறமையற்றிருந்தார். இந்த மயக்கமான நிலையிலும் அவர் எழுதிவைத்திருந்ததைப் படித்துப் பார்த்துத் தேவையான இடத்தில் திருத்தி என்னிடம் அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று ஸ்ரீ மஷ்ரூவாலாவுக்கு அறிவித்தார்.

காந்தி அடிகளின் காரியதரிசியா யிருந்ததால் அவருக்கு எவ்வளவு வேலை இருந்துவந்தது என்பதை நேரில் காணுதவர்களும் கற்பனையால் அறியலாம். அதிலும் அரசியல் என்ற சுழலில் சிக்கிக்கொண்ட பிறகோ கேட்கவே வேண்டாம். எனவே நான் மட்டுமல்ல, என்னைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்த ஹிந்தி எழுத்தாளர் களின் பெயரை அவர் கேட்டதில்லை என்றால் அது ஒரு குறையாகாது. நிலை அப்படியிருந்தும் எனக்குத் தவறு மல் கடிதம் எழுதிவந்தார். இதை நினைக்கும் பொழு தெல்லாம் என் மனம் அவருடைய பெரும் அன்பு கண்டு மகிழ்கிறது. நான் என் தனிப்பட்ட விஷயத்தை இவ்வாறு விவரமாக எழுதுவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அவரிடத்தில் 'தனி'யும் ஒன்று, 'பொது' வும் ஒன்றே. ஹிந்தியிடத்தில் இருந்த அன்பையே அவர் என்மீது செலுத்திவந்தார்.

வர்தாவிலிருந்து அவர் 13-8-36ல் எழுதிய கடிதத்தில் எனக்கு இவ்வாறு எழுதியிருந்தார்: "காந்தியடிகள் விடையளித்தால் நான் ஒரு நாள் 'சிரகிராமம்' (இக்கட் டுரையின் எழுத்தாளர் இருக்குமிடம்) வந்து உங்களுட னெல்லாம் சில நாட்கள் தங்கவேண்டுமென்று கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறேன். இக் கனவு எப்பொழுது தான் நனவாகுமோ கடவுளுக்குத் தான் தெரியும்."

இப்பெரும் பாக்கியத்தைப் பெற நாங்கள் கொடுத்து வைக்கவில்லை. அவர் உலகத்தையேவிட்டு வெளியேறி விட்டார். இதனால் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ் வளவு என்று எடுத்துரைக்க முடியுமா!

ஒருமுறை சி. நாராயணனை (ஸ்ரீ தேசாயின் மகன்) ஒரு பைத்தியம் பிடித்த நரி மடக்கிக்கொண்டது. இச் செய்தியைப் பத்திரிகையில் படித்த எனக்கு, தந்தி கொடுத்தாவது பையனுடைய யோகக்ஷேமத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. ஆனால் உடனே தேசத்தில் உள்ளவர்களெல்லாம் மஹாதேவ தேசாய்க்குத் தம் குடும்பத்தைப் போன்றவர்கள்தானே, அவருக்குப் பதிலளிக்கவேண்டிய ஒரு பொறுப்பை அளித்து வீண் சிரமம் கொடுப்பானேன் என்று நினைத் தேன். இதற்கடுத்த நாள், சி. நாராயணனுடைய யோக க்ஷேமத்தைக் குறித்து மஹாதேவ தேசாய் எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டு எனக்கேற்பட்ட வியப்பிற்கோர் அளவில்லை.

ஒருநாள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் லண்டனில் நடந்த வட்டமேஜை மகாநாட்டு விவரங்களை எடுத் துரைத்தார். அங்கே சில நாட்கள் அவர் இரவெல்லாம் விழித்துக்கொண்டு வேலை செய்வாராம். இந்தியாவுக்குத் தபால் அனுப்பவேண்டிய நாளன்று இப்படிக் கட்டாயம் ஏற்படுமாம். நான், "தோல் எலும்பு மயமான இச் சரீரம் எவ்வளவு நாள் இவ்வளவு சிரமத்தைத்தாளும்? தன்மீது இவ்வளவு அநியாயம் தகாது" என்றேன். அவர் "இப்பொழுது ஏதோ நடக்கிறது. இனிவருங் காலத்தைப்பற்றி என்ன கவலை?" என்றார். இதே சந்தர்ப்பத்தில் பர்னட் ஷாவைப்பற்றிப் பேச்சு நடந்தது.

"அவர் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எந்த விஷயத்தைப் பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று வாழ்நாள் முழுதும் எழுதிக் குவித்துவருகிறாரோ, அதற்காக அவரால் ஒரு தியாகமும் செய்யமுடியாது. ஏதோ பணம் கிடைக்கிறது, எழுதிவிடுகிறார்!" என்றார்.

எழுத்தாளராயிருந்தால் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிய அவருடைய அபிப்பிராயம் இது. இதைப் பிரமாணப்படுத்துவதற்காக வென்றே அவர் தம் உயிரைச் சிறிது சிறிதாகத் தீக்குளிட்டுக் கடைசியாக ஆகாகான் மாளிகையில் பூரணாஹுதி அளித்தார் போலும்!

ஒரு இடத்தில் ஸ்வாமி விவேகானந்தர், "சுதந்திர தேவதை தேசத்தின் சிறந்த ரத்தத்தைப் பெற்றே திருப்தி அடைவாள்" என்று கூறியிருக்கிறார். இதை மஹாதேவ தேசாய் அளித்தார். மிக அருகாமையில் அச்சுதந்திர தேவதை இருக்கிறாள் என்று நாம் கேள்விப் படுகிறோம். அப்படியிருந்தும் நம் மனம் உள்ளூர நொந்து கொண்டே இருக்கிறது. அவருக்குத்தான் இவ்வளவு ஆத்திரமென்ன? அன்று முதன்முதலாக அவரைச் சந்தித்த பொழுது ஐந்து, பத்து நிமிஷம் தாமதமாகிவிடவில்லையா? இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட ஒரு தாமதம் ஏற்பட்டு அவர் நம் நடுவே இருந்தால்,.....ஆனால் இதெல்லாம் வீண்யோசனை. இந்த "இருந்தால்" என்பதற்கு விடை உண்டோ? சுதந்திர தேவதையை இந்திய நாட்டின் வாயிற்படிவரையில் அழைத்துவரும் வேலை தான் அவருடையது. அந்தத் தேவதையின் நலன்களை அனுபவிக்க அவருக்குத் தருணமில்லை. அனுபவிக்கும் பெரும்பாக்கியம் நமக்குத்தான் உண்டு. நம் மக்களுக்குத்

தான் உண்டு. இதில் நாம் எவ்வளவு வருந்தித்தான் பயன் என்ன?

வர்தா என்ற புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திற்கு என்னை இழுத்தவர் மஹாதேவ தேசாய்தான். இப்பொழுது ஆகாகான் மாளிகை என்ற புதிய க்ஷேத்திரத்திற்கு என்னைக் கைப்பற்றி இழுக்கக்கூடிய ஒருவர் எங்கே கிடைக்கப் போகிறார்? இந்தப் புதிய க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமையே மஹிமை. இங்குத் தாயினுடையவும் மகனுடையவும் சமாதிகள் பக்கத்திலிருக்கின்றன. இங்கு நம் நாட்டின் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்பெண் மக்களின் மனது ஒளிவீசும் தீபங்களைப்போல் குடிகொண்டிருக்கத் துளசி அவைகளை பாதுகாத்துவருகிறாள்; இவர் மாண்ட பொழுது அன்னை கஸ்தூரிபாய் 'மஹாதேவ்!' என்று கதறியது மூர்ச்சையடைந்து கிடக்கும் நம் நாட்டின் ஆன்மாவே கதறியதுபோலிருந்தது. இவருக்காகத் துர்க்காதேவி சிந்திய கண்ணீர் அவருடைய கண்ணீர்மட்டுமல்ல, மஹாதேவ தேசாயினுடைய உறவினர்களுடைய கண்ணீரெல்லாம் அவள் ஒருத்தியினுடைய கண்ணிலிருந்து வெளிவந்தது.

எனக்கு ஒரு நிகழ்ச்சி ஞாபகம் வருகிறது. டில்லியில் 'பிர்லா பவன்' என்ற மாளிகையில் மஹாதேவ தேசாயும் சி. நாராயணனும் 'பாட்மிண்டன்' ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் நாராயணனை "நீ தோல்வியடையக் கூடாது" என்றேன். அதற்கு அவன் "லவ் கேம் (Love game) எடுக்கிறேன், பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்றான். இது அவனுக்கு நினைவிருக்கிறதோ இல்லையோ! மறக்கக்கூடாது என்றுதான் நான்கடவுளை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

தேசாயின் சில நினைவுகள்

(கனசியாமதாஸ் பிர்லா)

மஹாதேவ தேசாயுடன் முதன் முதலாக எனக்கு அறிமுகம் ஏற்பட்டது எப்பொழுது என்பது இப் பொழுது எனக்கு நினைவில்லை. நெடுநாளைய நெருங்கிய நட்பின் பாரத்தின்கீழ் அது எங்கேயோ மறைந்து விட்டது. மஹாதேவ தேசாயுடன் பழகியதில் நிகழ்ந்த பல இனிய நிகழ்ச்சிகளை நான் இன்று நினை வூட்டிக்கொள்கையில் அவர் இறந்துவிட்டா ரென்பதை நான் நம்பமுடியாமலிருக்கிறது. மற்றொரு முறை இனி நாம் அவரை ஒருநாளும் காணமுடியாத நிலை வந்து விட்டதே என்று நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் கண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. வாழ்க்கையின் இயற்கையான முடிவு தான் இறப்பு. இதேவிதமாக இறப்பின் இயற்கை முடிவே பிறப்பு என்று அறியவேண்டும். எனினும் ஒரு உறவினன், அதிலும் ஓர் உத்தமன் மாண்டானென் றால் நாம் துக்கத்திற்குட்பட்டே தீருகிறோம். இதைக் கருதியே பர்த்ருஹரி, "இவ்வுலகம் அமுதமோ விஷமோ புரியவில்லையே!" என்று சொன்னார் போலும்.

மஹாதேவ தேசாயினுடைய நினைவுகளை எழுதுவது எனக்குச் சுலபமுமாகும், மிகக் கடினமுமாகும். கணக்கற்ற நினைவுகளை எங்கு ஆரம்பித்து எங்கு முடிப்பது? அவை அனைத்தும் ஒன்று தவறாமல் இன்பத்தை யூட்டும்

நினைவுகள். மஹாதேவ தேசாய் கோபமடைந்தோ கலவரங்கொண்டோ பார்த்ததாக எனக்கு நினைவே இல்லை. அறுபது நாழிகையும் அவர் முகத்தில் புன்முறுவல் வீற்றிருக்கும். அவர் ஆவேசம் கொண்ட பக்தனுகவும் விளங்கினர்; எவரிடத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை நன்கு அறிந்தவராகவும் இருந்தார்; ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஏதாவதொரு வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பார்; சோம்பலை அறியாதவர்; ஞானத்திற்கோர் பொக்கிஷம். பெருந்தன்மை வாய்ந்த அவர், சிரிப்பு விளையாட்டுக்களிலும் எளிதில் கலந்துகொள்ளக் கூடியவர். காந்தி அடிகளின் காரியதரிசி ஸ்தானத்தைத் திறமையுடன் அலங்கரித்துக் காந்தி அடிகளின் பணிகளிலேயே தம் உயிரை நீத்தார். மஹாதேவ தேசாய் மாண்டதால் காந்தி அடிகள் அனுதையாய் விட்டார்! —என்று ராஜாஜி கூறியது உண்மையே.

ஒரு பெரியாருக்குக் கடிதம் எழுதுகையில், "நான் காந்தி அடிகளுக்குக் காரியதரிசி, மகன், ஊழியன் என்ற மூன்றும் ஒன்றுனவன்" என்று மகாதேவ தேசாய் தன்னைக்குறித்து எழுதியிருந்தார். நான் மஹாதேவ தேசாயை இந்த மூன்று வடிவங்களிலும் கண்டிருக்கிறேன். நான் அவருடன் சொந்தச் சோதரனைப்போல் நெருங்கிப் பழகியதால் அவருடைய காரியதரிசிப் பதவி எனக்குப் பிரமாதமாகக் காணப்படவேயில்லை. ஆனல் காரியதரிசியென்ற முறையில் அவர் என்னிடத்திலும் வர நேரிடும் என்பதை ஒரு முறை கண்டேன். அதன் பயனக மஹாதேவ தேசாயிடத்தில் நான் வைத்திருந்த மதிப்பு பன் மடங்கு அதிகரித்தது.

பல வருஷங்களுக்கு முன் காந்தி அடிகள் டில்லிக்கு வந்து 'ஹரிஜன நிவாஸ்'த்தில் தங்கியிருந்தார். அதே சமயத்தில் தான் மஹாகவி டாகூரும், "விச்வ பாரதி"க்குப் பணம் திரட்ட தேசயாத்திரை நடத்திவந்தார். அவரும் டில்லி வந்து சேர்ந்தார். கவிஞர் ஆங்காங்குத் தம் கலை மேம்பாடுகளைக் கண்காட்சியாகக் காட்டுவார். பிறகு ஜனங்களிடத்தில் சென்று பணம் கேட்பார். இது காந்தி அடிகளுக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்கிற்று. இவ்வளவு பெரிய குருதேவர் இந்த முதிர்ந்த பருவத்தில் ஆங்காங்குச் சென்று பணத்திற்காக—அதுவும் கேவலம் அறு பதினாயிரம் ரூபாய்க்காக—நடனங்களும் நாட்டியங்களும் நடத்துகிறார் என்பது காந்தி அடிகளுக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. நான் தினந்தோறும் காந்தியடிகளைக் காண்பதுண்டு. ஆனால் அவர் இது விஷயமாக என்னிடத்தில் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அவருடைய மன வருத்தம் மட்டும் வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. சகிக்க முடியாத நிலைமை வந்தவுடன் அவர் தம் வருத்தத்தை யெல்லாம் மஹாதேவ தேசாய்க்கு எடுத்துரைத்தார்.

இரவு சுமார் பத்துமணி இருக்கும். நான் தூங்க வில்லை. விளக்கை அணைத்துவிட்டுத் தூங்கத் தயாராய்க் கொண்டிருந்தேன். திடீரென யாரோ வரும் கால் சத்தம் கேட்டு விழித்துக்கொண்டேன். "யாரது?" என் றேன். "நான்தான்" என்ற பதில் வந்தது. மஹாதேவ தேசாய் பேசாமல் என் அறைக்குள் வந்து என் கட்டிலுக்கு அருகில் உட்கார்ந்துகொண்டார்.

"யார், மஹாதேவ தேசாயா? ஏது, இந்த இரவு நேரத்தில்! எல்லோரும் சௌக்கியந்தானே?" என்றேன்.

"ஆஹா! எல்லோரும் சௌக்கியந்தான். ஒரு விஷயம் கேட்க வந்தேன்." என்றார் அவர்.

நான் கட்டிலிலிருந்து எழுந்திருக்க முயற்சி செய்தேன். ஆனால் அவர், "வேண்டாம், படுத்துக்கொண்டே பேசலாம், எழுந்திருக்கவேண்டியதில்லை," என்றார்.

நான் மறுபடியும் எழுந்திருக்க முயற்சித்தேன். ஆனால், மஹாதேவ தேசாய் வற்புறுத்தியதால் நான் படுத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டியதாயிற்று. "சரி, விஷயம் என்ன?" என்றேன். மஹாதேவ தேசாய், ஒரு சிறு உபந்நியாசம் செய்யத்தொடங்கினர். அதை எழுதி இங்கு விளக்கக்கூடிய திறமை எனக்கேது? காந்தி அடிகளின் மனோவேதனையை அவர் சித்திரித்துக் காட்டிய திறமையை நான் என்னென்று சொல்வேன்? காந்தி அடிகள் என் முன்னிலையிலேயே துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக எனக்குப் புலப்பட்டது. மஹாதேவ தேசாயினுடைய வாக்கில் ஆவேசமிருந்தது, இனிமையிருந்தது, ஒளி யிருந்தது. குருதேவருடைய பெருமை, அப்படிப்பட்ட குருதேவர் ஒரு சிறு தொகைக்காக நாட்டியமாட நேர்ந்த துரதிருஷ்டம், காந்தி அடிகளின் மனவேதனை இவைகளை யெல்லாம் அவர் விளக்கியதைக் கேட்டு எனக்கு அழுகை வந்துவிட்டது.

"நீ போய்க் கனசியாமதாஸிடத்தில் அவருடைய ஆறு நண்பர்களைக்கொண்டு ஆளுக்குப் பத்தாயிரமாகக் குருதேவருக்கு அளித்து இந்தியாவை இப்பெரும் வெட்கத்தினின்று காப்பாற்றி குருதேவரைக் கவலையற்றுச் சாந்தி நிகேதனத்தில் இருக்குமாறு அனுப்பச் சொல் என்று காந்தி அடிகள் சொன்னார்" என்று மஹாதேவ தேசாய் தன் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொண்டார்.

நான் சொன்னேன், "மஹாத்மாவின் மன வருத்தத்தை நான் உணருகிறேன். ஆனால், நீ இதற்காக இவ்வளவு நேரம் கழித்து இந்த நடுநடுக்கும் குளிரில் இங்கு வருவானேன்? மஹாத்மாவே முடிவு கூறியிருக்கலாமே. நான் யாரைப்போய் கேட்கப் போகிறேன்? நீ காந்திஜியிடம் சென்று என்ன வேண்டுமோ அதை என்னிடம் பெற்றுக் குருதேவரிடம் அளித்துவிடும்படிச் சொல்" என்று நான் கூறினேனே தவிர இதன் பெருமை மஹாதேவ தேசாயினுடையதே. அவருடைய அமைதியும் ஆர்வமும் பொருந்திய உபந்நியாசத்தைக் கேட்ட பின் நான் வேறு எப்படித் தீர்மானிக்க முடியும்?

ஒரு திறமை வாய்ந்த சிற்பி வெறும் மண் உருண்டையைத் தன் விரல்களின் வேலைப்பாட்டினாலேயே நினைத்த உருவமாகவெல்லாம் மாற்றிவிடுகிறான். இதே விதமாக மஹாதேவ தேசாய் ஜனங்களிடையே மனதை எப்படியோ தாக்கித் தான் நினைத்தபடியெல்லாம் செய்விக்கும் ஒரு திறமையைப் பெற்றிருந்தார். இந்தத் திறமை அவருடைய எழுதுகோலிலும் இருந்தது. ஆனால் அவருடைய வாக்கில் மிகவும் மேம்பட்டு விளங்கியது. திறமை வாய்ந்த ஓர் மந்திரி ஒருமுறை அடக்கமாயிருப்பான்; ஒரு முறை உணர்வற்றவனைக விளங்குவான்; ஒருமுறை பொறுமைசாலியாய் விளங்குவான்; ஒருமுறை பொறுமையற்றவனாய் விளங்குவான்; ஒருமுறை ஆவேசம் கொள்வான்; ஒருமுறை காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளும் முறையை நாடுவான். மஹாதேவ தேசாய் அவசியம்போல் இவ்வனைத்தையும் கையாளும் திறமை வாய்ந்தவர்!